

PREGLEDNICA PODANIH PRIPOMB ZA

Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju

Predlagatelj in kontaktna oseba:		Naslov in telefon (izbirno):	Datum:
			Novo mesto, 9.9.2025

Št. člena in odstavek	Predlog spremembe predlagane določbe	Utemeljitev
1. UVODNE PRIPOMBE IN PREDLOGI	Dne 30.7.2025 ste v javno obravnavo podali predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, EVA 2025-2570-0038 (v nadaljevanju: Uredba), ki po vsebini ne vsebuje popolnoma nobenih sprememb, razen nekaj redakcijskih popravkov, kar pomeni, da gre pri Uredbi zgolj za <u>navidezen predlog novega predpisa</u>, katerega cilj več kot očitno ni odpraviti škodljive neustavnosti in nezakonnosti, ki jih sedanja uredba vsebuje, temveč je cilj zgolj čimprej sprejeti 'novo uredbo', da se bodo lahko posegi v okolje s hrupom, čeprav zelo škodljivi ljudem in okolju, nemoteno izvajali vsaj do <u>nove odločitve Ustavnega sodišča RS</u> oz. želite onesnaževalcem okolja s tem omogočiti vsaj nekaj brezskrbnih let, da bodo lahko okolje še naprej nedopustno onesnaževali s hrupom, s čimer se poskuša izigrati številne določbe Zakona o ratifikaciji Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljevanju:	Enako kot levo navedeno.

	Aarhuška konvencija), saj se nam na ta način želi ljudem odvzeti zlasti pravico do učinkovitega pravnega varstva. Prosim za odgovor na te pripombe! Nobenega dvoma ni, da Uredba v javno obravnavo sploh ne bi bila podana, če ne bi bili v to prisiljeni zaradi odločitve Upravnega sodišča RS (sodba I U 1162/2023 z dne 4.7.2025), pa vendar to ne more biti opravičilo, da ste v javno obravnavo ponovno podali neustavno Uredbo, kajti časa za njeno ustrezno vsebinsko pripravo ter še pred tem nujno spremembo konkretnih določb Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju: ZVO-2), ste imeli od odločitve Ustavnega sodišča RS več kot dovolj, edino tako se lahko razume kot, da vsebinskih neustavnosti in nezakonitosti, na katere ste bili v preteklosti konkretno opozorjeni s strani številnih, dobesedno nočete odpraviti. Prosim za odgovor na to pripombo! Uredba je sicer (absurdno) ponovno lep ali celo šolski primer kršenja Aarhuške konvencije, zlasti do učinkovitega sodelovanja javnosti, kar pa naj bi bil edini cilj Uredbe, torej odpraviti ugotovljeno neustavnost glede sodelovanja javnosti (ki pa ni edina), saj nam je javnosti v konkretnem primeru ponovno onemogočeno učinkovito sodelovanje, ker nam ni dana poštena možnost podati predloge in pripombe, več o	
--	--	--

	tem v nadaljevanju. Sestavni del Uredbe je tudi njena obrazložitev, ki je po vsebini praktično neobstoječa, saj so k posameznim členom podani zgolj dobesedni povzetki samih členov, pri čemer ni obrazloženo popolnoma nič. Kako naj javnost učinkovito sodelujemo pri sprejemu Uredbe, ki ostaja vsebinsko popolnoma nepojasnjena? Prosim za odgovor. Ravno tako Uredba ni pripravljena v skladu z Resolucijo o normativni dejavnosti, saj ne vsebuje nobenih analiz, torej Uredba, ki je okoljski predpis, ne vsebuje niti najbolj osnovnih analiz o možnih posledicah za okolje, kar je nezaslišano. Naj javnost (ponovno) ugibamo o tem, kakšne naj bi bile verjetne okoljske, socialne, finančne, administrativne in gospodarske posledice? Prosim za odgovor. Kako naj bi nam bila javnosti pri sprejemu Uredbe omogočena poštena možnost učinkovitega sodelovanja, če Uredba ne vsebuje niti osnovnih podatkov in informacij? Prosim za odgovor. Veliko podlage za potrebne analize na pristojnem ministrstvu že obstaja, npr. glede vplivov hrupa na zdravje in počutje ljudi, tudi v dokumentu št. 35411-1/2020-2550 z dne
--	--

	30.9.2021 v katerem ste zapisali: »Poglavje je povzeto po smernicah Svetovne zdravstvene organizacije (WHO, 1999 in WHO, 2018). Previdno je treba interpretirati v tem poglavju navedene ravni hrupa za različne kazalce, saj vrednosti niso nujno primerljive s kazalci hrupa, ki so predpisani za strateške karte hrupa (L_{dnw} in L_{noč}) in predstavljajo samo letno povprečje obremenjenosti okolja s hrupom, ne pa obremenitev v krajšem obdobju, ki so za zdravje in počutje ljudi tudi pomembne. Hrup ima lahko na zdravje in počutje ljudi različne negativne učinke. Ti so odvisni od številnih dejavnikov, npr. ravni hrupa in drugih značilnosti zvoka, našega počutja in aktivnosti, s katerimi se ukvarjamo v času, ko nas hrup zmoči, pomembnosti informacije, ki nam jo zvok posreduje, pa tudi od našega odnosa do vira hrupa. Pri posebej ranljivih skupinah ljudi, kot so starejši, otroci, slepi, ljudje s poškodbo sluha, bolj občutljivi ljudje idr., so negativni vplivi hrupa navadno večji. Opisi posameznih škodljivih učinkov na zdravje in počutje ljudi, kot so: okvare sluha zaradi hrupa, moteno govorno sporazumevanje, motnje počitka in spanja, psihofiziološke posledice, vplivi na duševno zdravje in učinkovitost, vplivi na vedenje, vznemirljenost, ter dolgoročni vplivi na bolezni srca in ožilja ter presnovne bolezni kot je na primer diabetes so prikazani v nadaljevanju.	
--	--	--

	Okvara sluha je praviloma opredeljena kot dvig praga slišnosti. Poškodbe sluha zaradi hrupa se pojavijo predvsem na višjih frekvenčnih območjih od tri do šest kHz. Višja povprečna ekvivalentna vrednost hrupa ($L_{Aeq,8h}$) in daljša izpostavljenost hrupu pa lahko povzročita okvare sluha zaradi hrupa tudi pri nižjih frekvencah, kot je 2 kHz. Pri ravni hrupa do 75 dB(A) $L_{Aeq,8h}$ in krajši do 8 h dnevno, poklicnih okvar sluha ni pričakovati. Okoljski hrup na ravni 70 dB(A) $L_{Aeq, 24 h}$ ali pod njo pri veliki večini ljudi ne povzroči okvar sluha niti pri vseživljenjski izpostavljenosti. Hrup lahko predstavlja pomembno motnjo pri sporazumevanju. Nezmožnost razumeti govor močno ovira ljudi in povzroči vedenjske spremembe. Zelo ranljivi so predvsem ljudje z okvaro sluha, starejši, otroci, ki usvajajo jezik in branje, ter posamezniki, ki ne poznajo govorjenega jezika. Pri motenem razumevanju govora gre v bistvu za preglasitev, saj govora ni mogoče razumeti zaradi sočasnega hrupa ozadja. Okoljski hrup lahko preglasi tudi druge zvočne signale, ki so pomembni za vsakdanje življenje, na primer zvonci na vratih, telefonski signali, budilke, požarni in drugi opozorilni signali in po drugi strani tudi prijetne zvoke kot je na primer glasba. Hrup v okolju pomembno vpliva na motnje spanja. Nemoteno spanje je predpogoj dobrega telesnega in duševnega zdravlja. Poleg neposrednih učinkov hrupa, kot so nemirno spanje,	
--	--	--

	spremembe krvnega tlaka in hitrosti bitja srca, so pomembni tudi sekundarni učinki motenj, ki jih je mogoče oceniti dan po nočni izpostavljenosti hrupu; ti se kažejo kot utrujenost, depresivno počutje, zmanjšana učinkovitost pri delu idr. Za dobro nočno spanje oziroma počitek hrup v prostoru v nočnem času ne sme preseči 30 dB(A) LAeq, 8h ponoči pri stalnem hrupu ozadja, preprečiti pa je treba tudi posamezne hrupne dogodke, ki presegajo 45 dB(A) LAfmax. Bolj kot raven hrupa je za odziv organizma pomembna razlika med hrupnim dogodkom in hrupom okolice (ozadje hrupa). Pri oceni hrupa v nočnem času je zato pomembno upoštevati naravo hrupnih dogodkov in njihovo število. Posebno pozornost je treba posvetiti hrupu v mirnem okolju ter virom hrupa, ki povzročajo tudi vibracije ali nizkofrekvenčni hrup. Dolgotrajna izpostavljenost visokim ravnam hrupa (bivanje v bližini letališč, industrijskih naprav, hrupnih ulic) lahko povzroči hude začasne in tudi trajne posledice na fizioloških funkcijah. Pri dolgotrajni izpostavljenosti se zaradi stalnega stresa pri posameznikih v splošni populaciji lahko razvijejo trajne posledice, kot sta visok krvni tlak, ishemična srčna bolezen, diabetes tipa 2 in prekomerna prehranjenost oziroma debelost (WHO, 2018). Obseg in trajanje posledic sta delno pogojena z individualnimi značilnostmi, življenjskim slogom in okoljskimi razmerami. Dokazano je, da dolgotrajna izpostavljenost hrupu zračnega in cestnega prometa z vrednostmi od 65 do 70 dB(A) LAeq, 24 h povzroča posledice na	
--	--	--

	srcu in ožilju. Povezave so šibke, vendar je vpliv na ishemično srčno bolezen nekoliko močnejši kot na visok krvni tlak (hipertenzijo). Ta majhna povečana tveganja so kljub temu pomembna, saj je hrupu izpostavljenih veliko ljudi. Hrup lahko povzroči tudi refleksne odzive, predvsem če gre za neznan in nenaden pojav hrupa. Hrup v okolju ni neposreden povzročitelj duševne bolezni, domneva pa se, da lahko hrup pospeši in poslabša obstoječe duševne motnje oziroma stopnjuje razvoj latentnih duševnih motenj. Hrup lahko negativno vpliva na učinkovitost opravljanja miselnih nalog, zlasti delavcev in otrok. Med kognitivnimi funkcijami, na katere ima hrup največji vpliv, so branje, koncentracija, reševanje problemov in pomnjenje. Hrup ima lahko vrsto socialnih in vedenjskih posledic. Vznemirjenost zaradi hrupa pa ni samo posledica ravni hrupa, temveč tudi posledica socialnih, ekonomskih in psiholoških dejavnikov. Pomemben vpliv imajo tudi neakustični dejavniki, kot je vizualna podoba okolja, zaupanje v pristojne organi, ki odločajo o novih virih hrupa in omilitvenih ukrepih v okolju	
--	---	--

	(SZO, 2018). Vpliv hrupa v življenjskem okolju na vznemirjenost je mogoče oceniti z vprašalniki ali oceno motenj nekaterih dejavnosti. Vendar je treba vedeti, da enake ravni različnih vrst prometa in industrijskega hrupa povzročijo različne stopnje vznemirjenosti. Hrup nad 80 dB(A) lahko tudi zmanjša pripravljenost na pomoč drugim in okrepi nasilno vedenje. Ugotovljeno je, da so odzivi močnejši, kadar hrup spremljajo vibracije in stalne nizkofrekvenčne komponente ali če je del celotnega hrupa tudi impulzni hrup, kot na primer hrup pri streljanju. Kadar izpostavljenost hrupu sčasoma narašča, so odzivi začasno močnejši kot pri izpostavljenosti enakomernemu hrupu. V večini primerov sta L_{Aeq}, 24 h in LDVN sprejemljiva približka izpostavljenosti hrupu povezana z vznemirjenostjo. Vedno več je opozoril, da je treba pri preiskovanju izpostavljenosti hrupu vsaj v zapletenih primerih oceniti vse parametre komponent hrupa. Predvsem v gosto naseljenih območjih so prebivalci istočasno izpostavljeni različnim virom hrupa. Pri oceni vpliva na zdravje in počutje prebivalcev je treba upoštevati celotno obremenitev okolja s hrupom ter možnosti vpliva hrupa na zdravje in počutje ljudi v celodnevnem obdobju. Za zagotavljanje trajnostnega razvoja je v tem primeru treba upoštevati previdnostno načelo. V zvezi z varovanjem ljudi pred hrupom je treba upoštevati, da	
--	--	--

obstajajo na hrup še posebej ranljive podskupine prebivalstva. Med občutljive skupine ljudi sodijo starejši ljudje, osebe s posebnimi boleznimi ali težavami (na primer visok krvni tlak), bolniki v zdraviliščih ali rehabilitacijskih centrih, osebe, ki se ukvarjajo s posebno zahtevnimi nalogami, slepi in slabovidni, gluhi in naglušni, nosečnice, dojenčki in majhni otroci. Pri pripravi ukrepov protihrupne zaščite je treba upoštevati vse dejavnike, ki vplivajo na take skupine, torej vrste učinkov hrupa, okolja, kjer se ranljive skupine najpogosteje zadržujejo, in njihov življenjski slog.

Tabela 1.2: Svetovna zdravstvena organizacija priporoča, da se okoljski hrup zmanjša pod navedene ravni hrupa, kjer se že lahko pojavijo negativni učinki na zdravje ljudi.

Vir hrupa	Priporočena raven L_{dwn} [dB(A)]	Priporočena raven L_{noc} [dB(A)]
Cestni promet	53	45
Železniški promet	54	44
Letalski promet	45	40
Vetrne elektrarne	45	Še ni priporočila

«

Predlagam, da pri sprejemu Uredbe upoštevate vsaj lastne ugotovitve glede škodljivosti hrupa oz. vplivov hrupa na zdravje in počutje ljudi, kot tudi vaše lastne ugotovitve iz navedenega dokumenta, to je, da je število stavb, pri katerih je

	ocenjena obremenitev s hrupom samo zaradi prometa, skupaj 123.990, kar pomeni, da je samo hrupu prometa v letu 2021 bilo izpostavljenih okoli 691.106 ljudi, kar je približno 33% vseh državljanov. Poleg tega me zanima, zakaj se pri Uredbi v ničemer ni upoštevalo smernic in priporočil Svetovne zdravstvene organizacije (v nadaljevanju: WHO) 'Environmental noise guidelines for European Region' iz leta 2018 (v nadaljevanju: smernice WHO)? Prosim za odgovor! Smernice WHO opredeljujejo skupni hrup kot hrup, ki izhaja iz vseh virov (razen iz industrijskega delovnega mesta), vključno s prometom, industrijskimi viri, gradbeništvom in sosedstvom, v katerih je izpostavljena tudi problematika rekreativnega hrupa oz. hrupa zabave, saj ima le ta posebne značilnosti, ki ga ločujejo od drugih vrst hrupa, ker je nepredvidljiv in občasen, z visokimi maksimalnimi ravni hrupa ter pogosto obratuje v nočnem času, pri čemer WHO za skupni hrup poudarja, da niti rekreativni hrup oz. hrup zabave ne sme presegati mejnih vrednosti, ki so potrebne za varstvo zdravja prebivalstva, pri čemer kot zdravstvene učinke hrupa zabave na prebivalstvo izpostavi povečanje tveganja za nastanek bolezni (ishemična srčna bolezen, hipertenzija, diabetes, okvare sluha, tinitus,...), motnje spanja (ljudje ne morejo zaspati, prebujanje med spanjem,	
--	--	--

	spremenbe globokega spanja in splošno poslabšanje spanca), psihološke posledice (povzročanje razdražljivosti, stresa,...), nastanek kognitivnih motenj, pa tudi družbenih konfliktov, itd., pri čemer poudarjajo tudi, da je za preprečevanje hrupa in z njimi povezanimi učinki na zdravje pri implementaciji nacionalnih rešitev potrebno pritegniti različno stroko (zdravstveno, okoljsko, itd.). <u>Prosim za odgovor, na kakšen način je pri pripravi Uredbe sodelovala različna stroka, katera in kakšna so bila njihova priporočila oz. pripombe za izboljšave Uredbe?!</u> Po mojem mnenju je bilo pri Uredbi spregledano bistveno priporočilo iz smernic WHO - <u>postopno zmanjševanje mejnih vrednosti hrupa v nacionalnih predpisih.</u> <u>Prosim za odgovor, zakaj se v Uredbi tega priporočila ni upoštevalo?!</u> Predlagam, da se Uredbo kot neprimerno, neustavno in nezakonito zavrže, ter se nemudoma (in po dopolnitvi oz. popravku posameznih določb v ZVO-2) pripravi novo, ki bo sledila smernicam WHO, zlasti v delih, s katerimi se bo pripomoglo k izboljšanju zdravja prebivalstva ter zmanjševanju okoljskega hrupa, ki negativno vpliva na vse dele okolja. Prosim, da na ta predlog podate odgovor! Predlagam tudi, da obrazca, na katerem zahtevate podajo pripomb, v prihodnje ne prilagate več in nam javnosti s tem
--	--

	omogočite svobodno izbiro oblike podajanja pripomb in predlogov. Ravno tako želim, da tudi na ta predlog podate odgovor, saj se tiče (ponovnega) nezagotavljanja učinkovitega sodelovanja javnosti pri sprejemanju okoliškega predpisa.	
2. PRIPOMBE IN PREDLOGI K PRAVNI PODLAGI ZA SPREJEM UREDBE	Za pravno podlago, ki naj bi bila osnova za sprejem Uredbe, ste med drugim navedli šesti odstavek 20. člena ZVO-2, ki <u>ne obstaja</u>, namreč veljaven 20. člen ZVO-2 obsega zgolj dva odstavka. Katero pravno podlago ste pri tem imeli v mislih, javnost ne moremo ugrabiti, zato predlagam, da navedeno očitno napako popravite ter nam javnosti omogočite, da se v zvezi s tem lahko opredelimo, kar nam je sedaj onemogočeno. Prosim, da se do tega predloga in pripomb opredelite! Na pristojnem ministrstvu (MOPE) ste bili z moje strani že večkrat opozorjeni in pozvani k odpravi neustavnosti 18. člena ZVO-2, kar je ena od bistvenih pravnih podlag za sprejem Uredbe - mejnih vrednosti emisij hrupa. Navedena pravna podlaga je nedopustna, ker vsebuje zgolj pavšalna pooblastila, s katerimi je vsakokratni vladi omogočeno, da brez ustreznih meril v zakonu, s podzakonskimi predpisi arbitrarно določa mejne vrednosti vseh emisij (torej tudi emisij hrupa), ter da izvirno ureja pravice in obveznosti, kar pomeni, da bi bila na takšni pravni podlagi sprejeta Uredba očitno neustavna in nezakonita. Drugi odstavek 72. člena Ustave RS jasno določa, da država skrbi za zdravo življenjsko okolje in v ta namen <u>zakon</u> določa pogoje in načine za	Enako kot levo navedeno.

	opravljanje gospodarskih in drugih dejavnosti, kar kot veste pomeni, da se s podzakonskim predpisom, kot je v tem konkretnem primeru Uredba, ne sme in ne more originarno določati pogojev in načinov za opravljanje gospodarskih in drugih dejavnosti kot se to poskuša narediti z Uredbo, temveč se le te lahko določi samo z zakonom. V preteklosti je o tem opozarjala tudi Zakonodajno-pravna služba državnega zbora v postopku sprejemanja ZVO-2 v mnenju št. 801-01/21-22/15 z dne 14.2.2022, o čemer ste bili ravno tako obveščeni, in v katerem je med drugim navedla: <i>"Pomanjkjive obrazložitve lahko vplivajo tudi na določnost Predloga zakona. Iz veljavnega ZVO-1 je prevzeta tudi zakonodajna tehnika ohlapnega, vsebinsko nevezanega določanja pravnih podlag za podzakonsko urejanje. Gre za zelo pomembno vprašanje spoštovanje načela pravne države v zvezi z načelom delitve oblasti in s tem povezano zahtevo po usklajenosti pravnih aktov (2., 3. in 153. člen Ustave). ZPS pri več členih Predloga zakona izpostavlja vprašanje določnosti pravne podlage za podzakonske predpise, saj to lahko pomeni kršitev načela zakonitosti podzakonskih predpisov uprave (drugi odstavek 120. člena v zvezi s tretjim odstavkom 153. člena Ustave). S tega vidika že v splošnih pripombah opozarjamo, da morajo biti podzakonski predpisi uprave izdani »v okviru in na podlagi« Ustave in zakona, kar izhaja tudi iz ustaljene prakse Ustavnega sodišča. Ker se podzakonski predpisi uprave, med katere spadajo tudi predpisi vlade,</i>
--	---

	izdajajo za izvrševanje zakona, mora biti z zakonom določen tudi vsebinski okvir posameznega podzakonskega predpisa na dovolj jasen in določen način, podzakonskim predpisom pa tudi ne sme biti prepuščeno izvirno urejanje pravic in obveznosti (U-I-84/09, Uradni list RS, št. 55/09). V veljavni zakonodaji s področja varstva okolja je urejanje na podzakonski ravni brez ustreznih meril na ravni zakona že stalnica, vendar je takšen pristop v nasprotju z ustavnopravnimi načeli pravne države in zaupanja v pravo (2. člen Ustave), delitve oblasti (3. člen Ustave), enakosti pred zakonom (14. člen Ustave), enakim varstvom pravic (22. člen Ustave), zakonsko pristojnostjo državnega zbora (87. člen Ustave) ter zlasti s pravico do zdravega življenjskega okolja (72. člen Ustave), ki jo Ustava zagotavlja vsakomur v skladu z zakonom (prvi odstavek 72. člena Ustave). Morebitna vezanost vsebine prava varstva okolja na znanstvena in tehnična dognanja, ki se v času relativno hitro spreminjajo, ne opravičuje nedoločnosti in vsebinske izpraznjenosti z zakonom vzpostavljenih pravnih norm za podzakonsko urejanje. Prilagodljivost pravne ureditve novim spoznanjem s področja znanosti in tehnike je seveda izraz kakovostnega pravnega reda, vendar ta lastnost ne sme prevladati nad drugimi zahtevami, ki izvirajo iz demokratičnih načel organiziranja države (1. člen Ustave) ter ljudske oblasti, ki jo državljani izvršujejo po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (3. člen Ustave), ter s tem povezane hierarhije pravnih	
--	--	--

	predpisov, ki zahteva, da so zakoni, podzakonski predpisi in drugi splošni akti v skladu z Ustavo, podzakonski predpisi pa tudi v skladu z Ustavo in z zakoni (153. člen Ustave). Pravna predvidljivost, jasnost ureditve, njena sorazmernost glede na potrebe po pravnem urejanju družbenih razmerij (2. in 15. člen Ustave), hierarhična skladnost pravnih predpisov so temeljne zahteve za pravno urejanje. ZPS meni, da je bilo v obravnavanem Predlogu zakona predvsem vprašanju konkretizacije pravnih podlag z podzakonsko urejanje ponovno posvečeno premalo pozornosti. Ne samo, da takšno stanje izhaja že iz veljavnega ZVO-1, ki je v večjem delu prevzet tudi v tem Predlogu zakona, enak pristop je predlagatelj uporabil tudi pri vsebinah, ki se zdaj urejajo na novo ali drugače oziroma v bistveno dopolnjenem obsegu. Čeprav gre za nov Predlog zakona, stanje pravne ureditve varovanja okolja po njegovem sprejemu ne bo bistveno drugačno, četudi predlagatelj izpostavlja več vsebinskih novosti in sprememb. Glavnina pravne ureditve varovanja okolja tudi po tem Predlogu zakona ne bo določena z zakonom, temveč v podzakonskih predpisih, a ne le po številu predpisov, temveč tudi po vsebinskih rešitvah. S tega vidika je treba Predlog zakona dodatno preučiti in poiskati rešitve, ki bi tudi v pravo varstva okolja ustavno načelo legalitete vzpostavile v zadostni meri." Zgoraj citiranemu delu mnenja Zakonodajno-pravne službe državnega zbora se v celoti pridružujem, ter predlagam, da se ga pri Uredbi vsebinsko v celoti upošteva, zlasti na način, da
--	--

	se ugotovi, da bi sprejem Uredbe na obstoječi pravni podlagi bil očitno neustaven in nezakonit ter je za sprejem katerega koli podzakonskega predpisa, ki se nanaša na določitev mejnih vrednostih emisij - torej tudi emisij hrupa in Uredbe-, najprej nujno potrebno popraviti oziroma je potrebno najprej dopolniti obstoječi ZVO-2 tako, da se v njem določijo vsebinsko ustrezni normativi za sprejem podzakonskih predpisov, ki se nanašajo na emisije oz. mejne vrednosti emisij (tudi hrupa), namreč le ti v obstoječem 18. členu ZVO-2 in nasploh v celotnem ZVO-2 ne obstajajo. Prosim, da na podan predlog in pripombe podate odgovor! <u>Glede na dosedanje okoliščine je realno pričakovati, da zgornjim predlogom in pripombam ne boste sledili, v nadaljevanju podajam še pripombe in predloge k posameznim členom.</u> Želim še izpostaviti, da je Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo za medije (npr. https://www.rtvsllo.si/slovenija/preberite-tudi/v-javni-obravnavi-osnutek-nove-uredbe-o-mejnih-vrednostih-hrupa/753743) podalo izjave, da pričakuje, da bo Uredba s takšno vsebino kot je bila podana v javno obravnavo, sprejeta že letos oktobra, zaradi česar je naša pravica javnosti do učinkovitega sodelovanja pri sprejemu Uredbe močno okrnjena, saj se je odločitev o vsebini Uredbe in njenem sprejetju očitno oblikovala vnaprej, brez dejanskih možnosti,	
--	---	--

	da bi javnost s pripombami in predlogi lahko vplivali na izboljšanje vsebine Uredbe, zato takšna praksa pomeni kršitev načela pravne države, saj spodbopava zaupanje v poštenost obravnave pripomb in predlogov javnosti, kar po mojem mnenju predstavlja neposredno kršitev Aarhuške konvencije, saj bi moralo biti sodelovanje javnosti po tej konvenciji omogočeno na način, da je lahko učinkovito, kar pomeni, da moramo imeti resnično možnost, da vplivamo na vsebino odločitve, še preden je ta sprejeta. Ko je odločitev o vsebini predpisa napovedana oz. sprejeta (pogovorno rečeno: <i>zabetonirana</i>) še pred zaključkom javne obravnave okoliškega predpisa, kot je edino možno sklepati za ta primer, gre za izigravanje teh obveznosti in formalizem, ki ne izpolnjuje zahtev po dejanskemu učinkovitemu sodelovanju javnosti. <u>Zahtevam, da na te pripombe podate odgovor!</u>	
3. PRIPOMBE IN PREDLOGI K 1. ČLENU UREDBE	Člen je vsebinsko popolnoma neobrazložen in prosim, da ga obrazložite, da se lahko javnost do njega opredelimo. Nikakor se ne morem strinjati, da je namen Uredbe varstvo okolja pred hrupom, saj iz njene vsebine izhaja popolnoma nasprotno, to je na sistemski ravni legalizirati škodljivo onesnaževanje okolja s hrupom s prilagoditvijo mejnih vrednosti hrupa posameznim virom hrupa, saj Uredba v ničemer ne upošteva npr. že pol stoletja starih in neizpodbitnih znanstvenih dognanj o škodljivosti hrupa, tako na ljudi, živali kot premoženje. Predlagam, da se namen Uredbe po resnici opredeli, tako da se prvi stavek 1. člena	Enako kot levo navedeno.

	Uredbe briše in se ga zamenja z naslednjim besedilom: »Ta uredba zaradi zagotovitve zakonitega onesnaževanja okolja s hrupom določa:« <u>Prosim, da se do zgornjega predloga opredelite!</u>	
4. PRIPOMBE IN PREDLOGI K 2. ČLENU UREDBE	Člen je vsebinsko popolnoma neobrazložen in prosim, da ga obrazložite, da se lahko javnost do njega opredelimo. Drugi odstavek 2. člena Uredbe navaja številne izjeme, pri katerih se določbe Uredbe ne uporabljajo, ki so zastavljene preširoko, zato predlagam, da se izjeme bolj natančno opredelijo. Kot primer preširoko določenih izjem lahko izpostavim 2. točko drugega odstavka 2. člena Uredbe, ki določa, da se določbe Uredbe ne uporabljajo za hrup v okolju, ki nastaja zaradi del v gospodinjstvih, namreč ljudje lahko opravljajo številna in zelo hrupna dela v gospodinjstvih, ki za bližnje stanovalce niso le moteča, temveč tudi škodljiva. Naslednja neutemeljena oz. preširoko zastavljena izjema je hrup v okolju, ki ga povzročajo heliporti, ki obratujejo v okviru bolnišnic, namreč pri tem bi bilo potrebno upoštevati, v kolikor gre za heliport, ki je lociran npr. v neposredni bližini bolnišnice, da tovrsten hrup ne sme biti izvzet iz regulative, kajti pacienti, ki so nastanjeni in se zdravijo v bolnišnicah, so še toliko bolj ogroženi zaradi izpostavljenosti hrupu, ravno tako bližnji stanovalci, namreč ne gre zanemariti, da se	Enako kot levo navedeno.

	namerava zgraditi oz. vzpostaviti več heliportov za namene HNMP, tudi v Kočevju, Brežicah in Novem mestu. Ravno tako so npr. preširoko zastavljene izjeme, naštete v 9. točki drugega odstavka 2. člena Uredbe, kajti skrajni čas je, da se preneha z vojaškimi in obrambnimi hrupnimi dejavnostmi škoditi ljudem in okolju, poleg pa tega navedena točka vsebuje popolnoma nekonkretizirana merila, kaj se šteje za potrebe pred naravnimi in drugimi nesrečami? Prosim za odgovor in opredelitev do zgornjih podanih pripomb. Glede na navedeno predlagam, da se izjeme v drugem odstavku 2. člena Uredbe določijo bistveno bolj restriktivno, upoštevajoč predvsem odgovore na vprašanje: Ali se za konkretno morebitno izjemo lahko predvidi prisotnost povečanega hrupa ter posledično pravočasen sprejem ukrepov, ki bi preprečili nedopustno obremenjevanje okolje s hrupom? Npr. za hrup heliportov, ki obratujejo v okviru bolnišnic in so locirani v njeni neposredni bližini, se lahko pred pričetkom obratovanja heliporta predvidi tako prisotnost škodljivega hrupa, kot potrebne ukrepe (po potrebi izbira druge mikrolokacije, primerna izolacija prostorov bolnišnic in drugih bližnjih varovanih prostorov itd.). Prosim, da se do zgornjega predloga opredelite.
--	--

5. PRIPOMBE IN PREDLOGI K 3. ČLENU UREDBE		Enako kot levo navedeno.
	Člen je vsebinsko popolnoma neobrazložen in prosim, da ga obrazložite, da se lahko javnost do njega opredelimo. Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »celotna obremenitev okolja s hrupom« iz 1. točke 3. člena Uredbe. Namreč razume se ga lahko edino tako, da celotna obremenitev okolja s hrupom dejansko ni realna celotna obremenitev okolja s hrupom, temveč gre pri tem zgolj za obremenitev okolja z v Uredbi določenimi viri hrupa, ki so definirani zelo omejeno, predvsem pa po željah in v skladu s pričakovani drugih (npr. ministrstva za infrastrukturo). Predlagam, da se izraz »celotna obremenitev okolja s hrupom« definira tako, da bo zajemala ves prisoten hrup. Prosim, da se do tega predloga opredelite. Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »<i>kraj</i>« iz 6. točke 3. člena Uredbe, namreč definicija tega izraza je nerazumno pogojena z lego industrijskega kompleksa, nerazumno pa zato, saj industrijski kompleks že po Uredbi ni edini vir hrupa. Predlagam, da definicijo izraza ustrezno popravite ter se do tega predloga opredelite. Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »<i>kazalec hrupa</i>, <i>ledan</i>« iz	

	7. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je to ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju dan, pri čemer niste pojasnili, kaj pomeni A-vrednotenje? Kako naj javnost ve, kaj je A-vrednotenje in ali je to primerno? Prosim za odgovore! Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, $L_{večer}$« iz 8. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je to ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju večer, pri čemer niste pojasnili, kaj pomeni A-vrednotenje? Kako naj javnost ve, kaj je A-vrednotenje in ali je to primerno? Prosim za odgovore! Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, $L_{noč}$« iz 9. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je to ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju noč, pri čemer niste pojasnili, kaj pomeni A-vrednotenje? Kako naj javnost ve, kaj je A-vrednotenje in ali je to primerno? Prosim za odgovore!	
--	--	--

	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, L_{dwn}« iz 10. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je določen s formulo, niste pa pojasnili kaj dejansko pomeni ter zakaj ste za njegovo definicijo izbrali konkretno formulo. Prosim, da pojasnite razliko med izrazoma »letališče« iz 11. točke in »mednarodno letališče« iz 13. točke 3. člena Uredbe ter kakšna so bila merila za njihovo razlikovanje? Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »ukrepi varstva pred hrupom« iz 20. točke 3. člena Uredbe, namreč med njimi so naštet tudi npr. <i>prostorsko načrtovanje in graditev objektov, ki so vir hrupa, prostorsko načrtovanje območij in graditev stavb z varovanimi prostori</i>, kar pa je v zadnjih desetletjih povzročilo, da smo ljudje nedopustno izpostavljeni škodljivim emisijam hrupa. V Uredbi so tovrstni primeri določeni kot »ukrepi varstva pred hrupom«, <u>kar je absurd</u>, saj so navedeni primeri dejansko glavni vzrok za nedopustno izpostavljanje hrupu večjega števila ljudi. Predlagam, da se prvi dve alineji 20. točke brišeta ter se do tega predloga opredelite. Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »varovani prostor« iz	
--	---	--

	21. točke 3. člena Uredbe, namreč ostaja popolnoma nepojasnen. Skrajno nerazumno je, da niso celotno stanovanje ali stanovanjske stavbe določene kot varovani prostori, saj ni razumno razlikovanje, zakaj so lahko vsi prostori v stavbi, v kateri se opravlja npr. izobraževalna dejavnost, varovani prostori, vsi prostori v stanovanjih in stanovanjskih stavbah pa niso. Otroci kot ranljivejša skupina prebivalstva se ne nahajajo le v prostorih izobraževalnih ustanov, ampak predvsem v vseh prostorih stanovanjskih objektov. Zakaj prebivalstvo nimamo pravice do zaščite pred hrupom v lastnem stanovanju npr. v kopalnici, kjer si želimo privoščiti sproščujočo kopel, medtem ko jo zaposleni in otroci v šoli uživajo npr. v telovadnici, garderobi? Prosim za odgovor!!! Predlagam, da se definicija iz 21. točke 3. člena Uredbe spremeni tako, da se razumno in pravilno določi, da se vsi prostori stanovanja ali stanovanjske stavbe štejejo za varovane prostore. Ravno tako je nerazumno, da se nas ljudi s to določbo varuje le znotraj določenih prostorov, kakor da ljudje varstva zaščite pred hrupom zunaj stavb sploh nimamo oz. do njega nismo upravičeni v enaki meri npr. na lastnem dvorišču, vrtu ali otroci na šolskem igrišču itd., kar je v nasprotju s pravico do zdravega življenjskega okolja, saj bistvo ustavno varovane pravice do zdravega življenjskega okolja ni zagotavljanje zdravega življenjskega okolja oseb npr. znotraj stanovanjskih objektov, temveč skrb države, da zagotovi primeren in zdrav
--	--

	življenjski okoliš posameznika, kar po nobeni razlagi ne more predstavljati varstvo pred hrupom le v notranjosti prostorov, ki so navedeni v 21. točki 3. člena Uredbe, zato predlagam, da se definicija varovanih prostorov spremeni tako, da sledi 72. členu Ustave RS in se nam ljudem zagotovi enako varstvo pravice pred emisijami hrupa v našem življenjskem okolju. Prosim, da se do tega predloga opredelite. Prosim, da celostno in po posameznih alinejah pojasnite, kaj pomeni izraz »<i>vir onesnaženja okolja s hrupom</i>« iz 22. točke 3. člena Uredbe. Ravno tako prosim, da pojasnite, zakaj so viri onesnaženja okolja s hrupom tako restriktivno določeni? Vir onesnaženja s hrupom ni le cesta, na kateri letni pretok presega 1.000.000 vozil, temveč je to lahko čisto vsaka cesta, ne glede na letno število vozil. Hrup cest ni pogojen samo z letnim številom vozil, temveč tudi z vrsto vozil (npr. tovorni promet) ter s stanjem cest itd. Uredba pri tem ne upošteva stanja slovenskih cest (množično dotrajana cestišča z luknjami, številni t.i. ležeči policaji, hrupni pokrovi jaškov ipd.), da so nekatere ceste na določenih delih tlakovane z granitnimi kockami, kar je neprimerljivo bolj hrupno kot asfaltna cesta, zato zgolj letni pretok vozil ni in ne more biti edini kriterij za določitev v Uredbi ali gre pri konkretni cesti za vir onesnaževanja okolja s hrupom ali ne.	
--	---	--

	Vir onesnaženja s hrupom ni le železniška proga z letnimi prevozi več kot 10.000 vlakov, temveč je to lahko čisto vsaka železniška proga. Podobno kot pri cestah, tudi pri železniških progah zgolj število letnih prevozov vlakov ni edini dejavnik, ki povzroča hrup oz. k temu prispeva, temveč so npr. pomembni dejavniki tudi dejstva o tem, za kakšen prevoz gre (tovorni ali potniški), koliko se na kakšnem odseku železniške proge zavira in prestavlja, kakšno je stanje proge itd., zato letni prevoz vlakov ni in ne more biti edino merilo za določitev v Uredbi ali gre pri železniški proggi za vir onesnaževanja okolja s hrupom ali ne. Prosim za pojasnilo ter odgovor na vprašanje, ali se začasno pristajalno mesto za helikopterje skladno z 22. točko 3. člena šteje za vir hrupa ali ne? V kolikor je vaš odgovor »ne«, predlagam, da se tretjo alinejo dopolni tako, da zajema vse, torej tudi vsa začasna pristajalna mesta za helikopterje. Vir onesnaženja okolja s hrupom po nobeni zdravo razumski logiki ne more biti le skladišče ali druge odprte površine za pretovor blaga, le če letna masa tega blaga presega 10.000 ton. Hrup, ki nastaja pri pretovoru blaga nikakor ni pogojen le s tonažo blaga, temveč tudi z načinom pretovarjanja blaga ter z opremo, ki se jo pri tem uporablja itd., kar je potrebno v Uredbi upoštevati. Podobno kot za ceste, velja tudi za odprta parkirišča, kar pomeni, da vir onesnaženja okolja s hrupom ne more biti
--	--

	odprto parkirišče, pri čemer se upošteva le letni pretok vozil. Po Sloveniji imamo zelo veliko slabo urejenih parkirišč, ki so tudi še makedamska in luknjasta, kar močno vpliva na povečanje hrupa v okolju, četudi pretok vozil ni milijon, ampak bistveno manjši, zato predlagam, da se tovrstne razmere, ki marsikje močno prispevajo k višji stopnji izpostavljenosti hrupu posameznih lokacij, v Uredbi upoštevajo. V šesti alineji 22. točke 3. člena Uredbe so navedene naprave, ki naj bi se štejele kot viri onesnaževanja okolja s hrupom, med katerimi niso navedene npr. toplotne črpalke in klime (naprave za ogrevanje in hlajenje), ki ravno tako prispevajo k onesnaženju okolja s hrupom ter je skrajno nerazumno, da so lahko celo popolnoma enake naprave po Uredbi istočasno viri hrupa ali pa niso, pri čemer to razlikovanje temelji izključno na tem ali je ta naprava v lasti fizične osebe ali pa se jo uporablja v sklopu izvajanja neke dejavnosti, kar pomeni, da Uredba ljudem ne zagotavlja enakih možnosti varstva pravic v primerljivih situacijah, kar je nedopustno in je navedeno potrebno popraviti. Naprave so v Uredbi našteje tako, da med njih ni mogoče umestiti vseh naprav, ki okolje onesnažujejo s hrupom, kar je skrajno nedopustno, saj npr. zvočnih naprav, ki se jih uporablja na prostem, po Uredbi sploh ni mogoče šteti kot vir hrupa, če le teh ne uporablja gostinski ali zabaviščni lokal, kar je absurd, zato predlagam temeljit popravek šeste alineje 22. točke 3. člena Uredbe, ki naj upošteva, da je potrebno definicijo izraza »naprava« formulirati tako, da so pod njo lahko zajete vse naprave, s	
--	---	--

	katerimi se lahko okolje onesnažuje s hrupom in za tovrsten hrup ne obstaja strožja nacionalna ureditev. Kot vir hrupa ste v osmi alineji 22. točke 3. člena Uredbe opredelili, da je vir onesnaževanja okolja s hrupom le gradbišče, na katerem se izvaja poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje, kar je nedopustno. Merila, kdaj je potrebno izvesti presojo vplivov na okolje, so za prebivalce (in ostale) v bližini gradbišč katastrofalno visoka, kar pomeni, da v praksi za velik del primerov gradnje oz. gradbišč presoja vplivov na okolje ni potrebna. V Novem mestu npr. pri prenovi Glavnega trga presoja vplivov na okolje ni bila potrebna, kar je v praksi pomenilo, da smo ljudje v svojem življenjskem okolju bili prisiljeni več mesecev tudi po več kot 10 ur na dan prenašati hrup (in vibracije), ki je po grobih ocenah in meritvah znašal krepko nad 100 dBA. Hrup gradbišč, četudi ni potrebna presoja vplivov na okolje, je lahko tako zelo močan, da lahko že po kratkotrajni izpostavljenosti nastopijo takojšnje trajne poškodbe sluha ljudi, kar se v Uredbi ne sme zanemariti in tudi ne dejstva, da se gradbišča, tako manjša kot večja, zelo pogosto nahajajo v neposredni bližini stanovanj in tudi drugih varovanih prostorov, zaradi česar predlagam, da se definicijo gradbišča kot vir hrupa, upoštevajoč zgornje pripombe, ustrezno popravi. Prosim za pojasnilo, kaj pomeni zadnja alineja 22. točke 3. člena Uredbe, namreč naveden je le »obrat« .
--	---

	Glede na vse navedeno, predlagam, da se 22. točka 3. člena Uredbe v celoti briše in pripravi ustrezne določbe oz. se 22. točka 3. člena Uredbe smiselno popravi upoštevajoč zgornje pripombe.	
6. PRIPOMBE IN PREDLOGI K 4. ČLENU UREDBE	Člen je vsebinsko popolnoma neobrazložen in prosim, da ga obrazložite, da se lahko javnost do njega opredelimo. Pravna podlaga za sprejem 4. člena Uredbe naj bi bila prvi in drugi odstavek 56. člena ZVO-2, vendar navedena podlaga ne vsebuje praktično nobenih vsebinskih meril ali kriterijev, ki naj bi jih vlada pri določitvi standardov kakovosti okolja morala upoštevati, temveč ji je dano le pavšalno pooblastilo, tako da določitev standardov kakovosti okolja v Uredbi zgolj na tej pravni podlagi v vseh primerih in že vnaprej pomeni origanarno urejanje pravic in obveznosti zgolj na ravni podzakonskega predpisa, kar je nedopustno oz. očitno neustavno. Ni jasno niti ni pojasnjeno, na podlagi česa se je posamezna območja podrobnejše namenske rabe prostora razvrstilo v posamezne stopnje varstva pred hrupom? Prosim za natančen odgovor in pojasnilo. Edini obstoječi vsebinski kriterij iz 56. člena ZVO-2, ki bi ga vlada pri sprejemu Uredbe morala upoštevati, je pri Uredbi popolnoma zanemarljen. Vlada bi morala pri sprejemu Uredbe upoštevati tudi možne učinke celotne in skupne obremenitve okolja, kar pomeni, da bi morali biti upoštevani skupni vplivi in učinki več istovrstnih emisij v okolje in skupni vplivi in	Enako kot levo navedeno.

	učinki vseh prisotnih raznovrstnih emisij v okolje. Uredba v nasprotju s 56. členom ZVO-2 eksplicitno izvzema celotno obremenitev okolja s hrupom oz. skupne vplive in učinke hrupa v okolju, saj pri celotni obremenitvi okolja s hrupom upošteva obremenitve okolja s hrupom le zaradi virov hrupa, ki so naštet v Uredbi, torej dejansko ne zajema vsega prisotnega hrupa, ki prispeva k obremenitvi posameznega območja. Uredba ravno tako v nobenem delu ne upošteva skupnih vplivov in učinkov vseh prisotnih raznovrstnih emisij v okolju, saj drugih vrst emisij Uredba niti ne omeni. Sprejem Uredbe s takšno vsebino bi neposredno pomenil, da je vlada sprejela Uredbo v nasprotju s 56. členom ZVO-2 oziroma, da je zakonsko pooblastilo zlorabila, zato predlagam, da vlada že iz tega razloga Uredbe ne sprejme. Prosim, da se do tega predloga opredelite. Ne drži navedba v prvem odstavku 4. člena Uredbe, da se »zaradi varstva pred hrupom« posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrstijo v štiri stopnje varstva pred hrupom, kajti te stopnje so določene na neustaven in nezakonit način (ne da bi za njih obstajali ustrezni vsebinski normativi v ZVO-2 in z nerazumnim razlikovanjem med pravicami in obveznostmi ljudi glede na posamezna območja), ter so določene izključno z namenom, da se vsem virom hrupa omogoči onesnaževanje okolja s hrupom brez večjih posledic, pri čemer se niti v najmanjši meri ne upošteva škodljivosti emisij hrupa. Zaradi navedenega predlagam, da se v prvem
--	--

	odstavku 4. člena Uredbe prvi stavek briše in se ga nadomesti z resničnim dejstvom, ki se glasi: »Zaradi nemotenega onesnaževanja okolja s hrupom se posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrstijo v štiri stopnje varstva:«. Prosim, da se do tega predloga opredelite. Ni jasno, kaj naj bi predstavljala »<i>mirna območja na prostem</i>«, ki spadajo v I. stopnjo varstva pred hrupom? Prosim za odgovor. Namreč pri informativnem pregledu podrobnejše namenske rabe prostora v Mestni občini Novo mesto na PISO ni jasno in ni mogoče niti ugotoviti, kje naj bi se te površine nahajale in ali sploh obstajajo. Predlagam, da se k temu poda natančna obrazložitev, ki naj vsebuje tudi nekaj primerov za lažje razumevanje. Skratjano nerazumljivo je, zakaj površine za turizem in območja centralnih dejavnosti - površine za zdravstvo spadajo v II. stopnjo varstvo pred hrupom, medtem ko vsa območja stanovanj ne spadajo v II. stopnjo varstva pred hrupom? Kateri kriteriji so bili pri tem upoštevani in zakaj je do takšne odločitve prišlo?	
--	---	--

	Zakaj se razlikujejo pravice nas ljudi do zaščite pred hrupom v življenjskem okolju v enakih situacijah (različne stopnje varstva pred hrupom za območja stanovanj) in to zgolj na ravni podzakonskega predpisa?! Prosim za odgovore na zastavljena vprašanja! Takšna odločitev je očitno neustavna, kajti za takšno razlikovanje ne obstaja niti zakonska podlaga, še manj pa je takšno razlikovanje nujno, sorazmerno in primerno, kar pomeni, da testa sorazmernosti takšna ureditev nikoli ne bi prestala, saj niti v teoriji ne obstaja upravičen razlog, da bi se nam ljudem, ki po sedANJI in v Uredbi predvideni ureditvi živimo v III. stopnji varstva pred hrupom, priznavalo manjše pravice do dostojanstva in varnosti, varstva pravic zasebnosti in osebnostnih pravic, do doma ter do zdravega življenjskega okolja, v katere se nam posega z večjimi emisijami hrupa kot velja za drugo skupino ljudi, ki živi v II. stopnji varstva pred hrupom, kar predvideva tudi Uredba. Predlagam, da se za vsa stanovanja in stavbe s stanovanjskimi prostori določi enaka stopnja varstva pred hrupom (II.), s čimer se lahko edino zagotovi, da so postopki, ki se nanašajo na odločanje o hrupu in pravna sredstva, ki so v teh primerih na voljo, pošteni in pravični, torej v skladu z Aarhuško konvencijo. Prosim, da se do tega predloga opredelite! Ravno tako je skrajno nerazumljivo, zakaj npr. vsa območja gozdnih zemljišč spadajo v IV. stopnjo varstva pred hrupom,
--	---

	ko je vendar splošno in javno znano, da so prostoživeče živali na hrup posebej občutljive, zato prosim za pojasnilo, na podlagi česa se je sprejelo takšno določbo v 4. členu Uredbe, da se lahko gozdove in s tem tudi vse prostoživeče živali v njih najbolj obremenjuje z emisijami hrupa? Kakšne so bile strokovne usmeritve za določitev stopnje hrupa, da bo še zagotovljeno varstvo prostoživečih živali v gozdovih in njihova dobrobit? Ali to pomeni, da so habitati ogroženih živalskih vrst na gozdnih zemljiščih lahko izpostavljeni najvišjemu hrupu? Prosim za natančne odgovore in pojasnila! Hkrati predlagam, da se gozdna zemljišča pred emisijami hrupa bolj zaščitijo na način, da se jih v Uredbi uvrsti v stopnjo varstva pred hrupom v skladu z znanstvenimi dognanji o škodljivosti hrupa na posamezne živalske vrste, ki so v naših gozdovih, tudi na način, da bodo gozdna zemljišča spadala v samostojno stopnjo varstva pred hrupom, kjer bodo upoštewane njihove specifične, zlasti pa, da je potrebno v določenih obdobjih leta gozdna zemljišča zaradi varstva živali in njihove dobrobiti bolj zaščititi pred emisijami hrupa. Prosim, da se do tega predloga vsebinsko natančno opredelite! Člen ne zajema opredelitve v katero stopnjo varstva pred	
--	--	--